

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 4Co/64/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7112213683
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 06. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Soňa Minxová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2013:7112213683.2

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v právnej veci žalobcu: BBF capital a.s., so sídlom v Banskej Bystrici, Námestie SNP 17, IČO: 36 618 268, zast. KUBINEC & PARTNERS advokátska kancelária, s.r.o. so sídlom v Banskej Bystrici, Námestie SNP 17, proti žalovanému F. J., A.. X.X.XXXX, W. Q. O., F. Č. L. X, za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovaného Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom v Prešove, Važecká 16, IČO : 42 176 778, právne zastúpeného JUDr. Ambrózom Motykom, advokátom, Advokátska kancelária so sídlom v Stropkove, Nám. SNP 7, o zaplatenie 559,97 eura s prísl., o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Košice I zo dňa 17. decembra 2012, č.k. 24C/220/2012-75 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e uznesenie súdu prvého stupňa v jeho napadnutej časti, t.j. vo výroku o náhrade trov konania vedľajšieho účastníka.

Žalobca je povinný zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov odvolacieho konania 31,28 eura do 3 dní od doručenia uznesenia na účet jeho právneho zástupcu JUDr. Ambróza Motyku.

odôvodnenie:

Súd prvého stupňa napadnutým uznesením:

1/ konanie zastavil,

2/ rozhodol o vrátení časti zaplateného súdneho poplatku za podaný návrh vo výške 26,87 eura prostredníctvom Daňového úradu Banská Bystrica v lehote 30 dní odo dňa doručenia právoplatného uznesenia príslušnému daňovému úradu,

3/ žalovanému právo na náhradu trov konania proti žalobcovi nepriznal,

4/ uložil žalobcovi povinnosť zaplatiť k rukám právneho zástupcu vedľajšieho účastníka na strane žalovaného JUDr. Ambróza Motyku, advokáta trovy konania v sume 105,96 eura v lehote do troch dní odo dňa právoplatnosti tohto uznesenia.

Rozhodnutie o zastavení konania odôvodnil poukazom na ustanovenie § 96 ods. 1 a 3 O.s.p., keďže žalobca vzal návrh na začatie konania späť pred prvým pojednávaním. Zároveň rozhodol o vrátení súdneho poplatku podľa § 11 ods. 3, 4 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov.

O trovách konania účastníkov rozhodol podľa ust. § 146 ods. 2 O.s.p.. Uzavrel, že žalobca zavinil zastavenie konania tým, že žalobu vzal v celom rozsahu späť, preto mu vznikla povinnosť nahradiť žalovanému a vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovaného trovy konania. Žalovanému však žiadne trovy konania nevznikli, preto mu súd právo na náhradu trov konania proti žalobcovi nepriznal. Vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovaného vznikli trovy konania titulom právneho zastúpenia, ktoré jeho právny zástupca elektronickým podaním so zaručeným elektronickým podpisom zo dňa 28.6.2012 vyčíslil na sumu 105,96 eura za 2 úkony právnej služby á 36,52 eura a to za „prevzatie a prípravu zastúpenia“ a „vyjadrenie k návrhu na začatie konania a vznesenie námietky premlčania“ a k tomu režijný paušál 2 x 7,63 eura a pripočítanej dane z pridanej hodnoty vo výške 20 % z celkovej sumy. Po preskúmaní predloženého vyúčtovania dospel k záveru, že trovy právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka predstavujú účelne vynaložené trovy a tieto sú zároveň v súlade s vyhláškou MS SR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov.

Proti tomuto uzneseniu, v časti výroku o trovách konania vedľajšieho účastníka, v zákonnej lehote podal odvolanie žalobca. Navrhol uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti zmeniť a vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania nepriznať. Zároveň navrhol, aby mu súd priznal v odvolacom konaní trovy právneho zastúpenia za jeden úkon právnej služby vo výške 53,20 eura s DPH.

V dôvodoch odvolania uviedol, že vedľajším účastníkom uplatnené trovy konania nemožno považovať za účelne vynaložené na uplatnenie alebo bránenie práva, pretože k späťvzatiu návrhu z jeho strany došlo skôr, než mal vedomosť, že zo strany vedľajšieho účastníka došlo k akémukoľvek podaniu. Poukázal na rozhodnutie Okresného súdu Revúca sp.zn. 6C/67/2012, v ktorom sa opieral o rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 4MCdo/21/2009, z ktorých vyplýva posúdenie ako neúčelných trov právneho zastúpenia advokátom, keď sa jednalo o vec typovo veľmi jednoduchú po skutkovej aj právnej stránke, pričom k uplatňovaniu týchto nárokov žalobcom dochádza vzorovou žalobou, vyplňovanie ktorej je iba rutinnou činnosťou nevyžadujúcou odborné znalosti. Mal za to, že vstup vedľajšieho účastníka do konania navodzuje dojem, že jeho účelom nebola ochrana práv konkrétneho spotrebiteľa, ale získanie finančných prostriedkov v podobe náhrady trov právneho zastúpenia. V tejto súvislosti poukázal na závery vyplývajúce z uznesenia Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 17Co/91/2012 týkajúce sa paušálneho vstupu Združení na ochranu spotrebiteľa do konania. Ďalej vyslovil, že združenie ako vedľajší účastník nie je oprávnené vznášať námietku premlčania za žalovaného, pokiaľ nie je jeho zástupcom v konaní a pokiaľ mu nebolo zo strany žalovaného udelené plnomocenstvo na zastupovanie. Vedľajší účastník podľa názoru žalobcu môže robiť úkony smerujúce k obrane práv hlavného účastníka, avšak vždy len so súhlasom hlavného účastníka, inak sa na ne v konaní nemôže prihliadať ako na platné a účinné.

Vedľajší účastník v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalobcu navrhol uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutom výroku potvrdiť. Uplatnil si trovy odvolacieho konania vo výške 31,28 eura. Poukázal na to, že v množstve súdnych sporov pôsobil jeho vstup pre žalobcu odradzujúco v tom zmysle, že uvedomujúc si neopodstatnenosť uplatňovaného nároku vzal svoj návrh na začatie konania späť a konanie žiadal zastaviť. Uviedol, že sú to práve združenia na ochranu spotrebiteľov, ktoré majú právo v súlade so zákonom chrániť a presadzovať oprávnené záujmy spotrebiteľov. Takéto občianske združenia si v prevažnej miere zakladajú samotní občania poškodení nekalými praktikami a neprijateľnými zmluvnými podmienkami v štandardných formulárových zmluvách dodávateľov a často pri nedostatku organizačného a finančného zabezpečenia chránia práva prevažne nemajetných spotrebiteľov, ktorí rezignujú na obranu svojich práv, pretože nemajú dostatok prostriedkov na advokáta, a tým na rovnocenný priebeh súdnych konaní. Mal za to, že vedľajší účastník, ako občianske združenie zložené prevažne z laikov v oblasti práva má právo byť zastúpené advokátom.

Odvolací súd vec podľa ustanovenia § 214 ods. 2 O.s.p. prejednal bez nariadenia pojednávania, preskúmal uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutom výroku o trovách konania vedľajšieho účastníka aj s konaním, ktoré mu predchádzalo (§ 212 ods. 1 O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je nedôvodné.

Vzhľadom k tomu, že žalobca podal odvolanie len čo do výroku o náhrade trov konania vedľajšieho účastníka, právoplatnosť ostatných výrokov odvolaním žalobcu nebola dotknutá (§ 206 ods. 3 O.s.p.) a predmetom odvolacieho prieskumu zostal tak len napadnutý výrok o náhrade trov konania vedľajšieho účastníka.

Podľa § 93 ods. 1 O.s.p. ako vedľajší účastník môže sa popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania ten, kto má právny záujem na jeho výsledku, pokiaľ nejde o konanie o rozvod, neplatnosť manželstva alebo určenie, či tu manželstvo je alebo nie je. Ako vedľajší účastník sa môže popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu. Do konania vstúpi buď z vlastného podnetu alebo na výzvu niektorého z účastníkov urobenú prostredníctvom súdu. O prípustnosti vedľajšieho účasti súd rozhodne len na návrh. V konaní má vedľajší účastník rovnaké práva a povinnosti ako účastník. Koná však iba sám za seba. Ak jeho úkony odporujú úkonom účastníka, ktorého v konaní podporuje, posúdi ich súd po uvážení všetkých okolností (ods. 2, 3 a 4 citovaného ustanovenia O.s.p.).

V právnej veci týkajúcej sa spotrebiteľského sporu (tak ako je tomu aj v súdnej veci) má oprávnenie vystupovať ako vedľajší účastník aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv spotrebiteľov, pričom nemusí preukazovať „právny záujem na jeho výsledku“, pretože možnosť, aby vystupoval ako vedľajší účastník na strane spotrebiteľa mu dáva priamo špeciálna zákonná úprava uvedená v ust. § 93 ods. 2 O.s.p..

Keďže ust. § 93 ods. 4 O.s.p. výslovne upravuje, že vedľajší účastník má v konaní rovnaké práva a povinnosti ako účastník, možno z toho vyvodiť záver, že vedľajší účastník má (rovnako ako „hlavný“ účastník) právo na právnu pomoc pred súdmi, čo je základné ústavné právo (čl. 47 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky), ktoré sa v rámci civilného súdneho konania realizuje možnosťou zabezpečiť si kvalifikované právne zastúpenie splnomocneným právnym zástupcom - advokátom. Vedľajšiemu účastníkovi zároveň vzniká aj právo na náhradu trov konania, kam podľa ust. § 137 ods. 1 O.s.p. patrí náhrada trov právneho zastúpenia, ktorá mu môže byť priznaná len v prípade, ak právo na náhradu trov vznikne tomu účastníkovi, na strane ktorého v konaní vystupoval.

V prejednáwanej veci z obsahu spisu je zrejmé, že podaním zo dňa 18.06.2012, doručeným prvostupňovému súdu dňa 21.06.2012 oznámil vedľajší účastník (Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS) prostredníctvom splnomocneného zástupcu JUDr. Ambróza Motyku (o čom svedčí kópia plnej moci v prílohe) podľa § 93 ods. 2 O.s.p. vstup do konania na podporu žalovaného. V tomto oznámení žiadal vedľajší účastník o doručenie návrhu s prílohami a súčasne navrhol priznať vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania.

Dňa 2.07.2012 bolo súdu prvého stupňa doručené podanie s vyjadrením vedľajšieho účastníka k návrhu, v ktorom vedľajší účastník (o.i.) namietal premlčanie žalobcom uplatňovaného nároku. Rovnopis podania bol právnomu zástupcovi žalobcu doručený dňa 30.11.2012 (č.l. 71). Podaním doručeným dňa 10.12.2012 žalobca vzal žalobu v celom rozsahu späť, bez uvedenia dôvodu, a navrhol konanie zastaviť a vrátiť mu súdny poplatok z návrhu.

Za takejto situácie možno uzavrieť, že vedľajší účastník vykonal v prospech žalovaného úkon, ktorý bol účelný, lebo nepochybne až po oboznámení sa s obsahom tohto podania vzal žalobca v celom rozsahu žalobu späť. Z tohto dôvodu aj odvolací súd považoval za účelný nielen úkon - vyjadrenie vedľajšieho účastníka s uplatnenou námietkou premlčania, ale aj úkon „príprava a prevzatie zastúpenia“.

Súd prvého stupňa správne na rozhodnutie o náhrade trov konania vo vzťahu medzi žalobcom a vedľajším účastníkom aplikoval ust. § 146 ods. 2 prvá veta O.s.p., keď uzavrel, že zastavenie konania zaviniť žalobca tým, že vzal žalobu v celom rozsahu späť, a preto je povinný nahradiť trovy konania nielen žalovanému, ale aj vedľajšiemu účastníkovi (popri žalovanom), ktorý má rovnaké práva a povinnosti ako účastník, na strane ktorého vystupuje (§ 93 ods. 4 O.s.p.).

Aj keď výšku priznaných trov vedľajšiemu účastníkovi žalobca nenamietal, odvolací súd preskúmal priznané trovy právneho zastúpenia a konštatuje, že tieto sú v súlade so súdom prvého stupňa v odôvodnení napadnutého uznesenia citovanými ustanoveniami vyhlášky č. 655/2004 Z.z..

Odvolací súd z týchto dôvodov, ako aj z dôvodov, ktoré obsahuje uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti, t.j. vo výroku, ktorým boli priznané trovy prvostupňového konania vedľajšiemu účastníkovi, na ktoré poukazuje (§ 219 ods. 2 O.s.p.), toto uznesenie v napadnutej časti podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil ako vecne správne.

O trovách odvolacieho konania rozhodol so zreteľom na ust. § 224 ods. 1 O.s.p. podľa § 142 ods. 1 O.s.p.. Účastníkmi odvolacieho konania boli žalobca a vedľajší účastník, lebo o právach a povinnostiach žalovaného sa v odvolacom konaní vôbec nerozhodovalo. V odvolacom konaní bol žalobca neúspešný, preto mu vznikla povinnosť nahradiť trovy odvolacieho konania úspešnému vedľajšiemu účastníkovi. Na tom základe odvolací súd zaviazal žalobcu nahradiť vedľajšiemu účastníkovi trovy odvolacieho konania v sume 31,28 eura, ktoré pozostávajú z trov právneho zastúpenia, a to z odmeny za 1 úkon právnej služby (vyjadrenie k odvolaniu) v sume 18,26 eura (§ 14 ods. 3 písm. b/ v spojení s § 10 ods. 1 citovanej vyhlášky č. 655/2004 Z.z. v znení neskorších predpisov), náhrady výdavkov na miestne telekomunikačné výdavky a miestne prepravné v sume 7,81 eura (§ 16 ods. 3 citovanej vyhlášky) a 20 % dane z pridanej hodnoty vo výške 5,21 eura, a to na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka advokáta JUDr. Ambróza Motyku (§ 149 ods. 1 O.s.p.).

Rozhodnutie bolo prijaté senátom pomerom hlasov 3 : 0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.